دانشگاه صنعتی شریف نقش شاخصهای اقتصاد کلان بر نقش شاخصهای اقتصاد کلان بر رشد اقتصادی و مؤلفههای آن بررسی نقش شاخصهای نرخ تورم و کسری بودجه بر رشد اقتصادی و مؤلفههای آن

سید علیر ضا موسوی زاده - امیر رضا باقری دلویی مرداد ۱۴۰۰

چکیده

مقاله پیش رو از مقاله [۱] اقتباس شده است.

به کمک تحلیل رگرسیون روی محاسبات رشد اقتصادی در این مقاله نشان میدهیم که رشد اقتصادی رابطه منفی با نرخ تورم، کسری بودجه زیاد و تحریف بازار ارز دارد. شواهد دیگری نیز نشان میدهد که علیت از این فاکتورهای کلان اقتصاد به نرخ رشد اقتصادی است. چارچوبی که برای تعیین این رابطه وجود دارد به صورت زیر است:

- ۱. تورم، بوسیله کاهش سرمایه گذاری و بهره وری، نرخ رشد را کاهش میدهد.
- ۲. کسری بودجه نیز بوسیله کاهش انباشت سرمایه و بهره وری، نرخ رشد را کاهش میدهد.

مشاهده موارد مورد مطالعه نشان میدهد با اینکه نرخ تورم پایین و کسری بودجه کم لزوما برای نرخ رشد پایدار طولانی مدت ضروری نیست اما تورم های بالا، با نرخ رشد پایدار سازگار نیست.

فهرست مطالب فهرست مطالب

فهرست مطالب

1	مقدمه	٣
۲	تعاریف و ملاحظات نظری	۶
٣	داده های تجربی موجود	٨
۴	بررسی شواهد تجربی	٩
۵	مدل آماری مورد استفاده در مطالعه ۱.۵ مدل رگرسیونی Generalized Least Squeres	1.
۶	تحلیل دادههای ایران ۱.۶ ملاحظات ۲.۶ ۲.۶ نتایج ۳.۶ ۳.۶ جمع بندی ۲.۶	17° 17° 16
Y	بررسی چندین استثنا	۱۸
٨	نتیجه گیری	۲٠
٩	جداول	77
مہ ا	~~	79

۱ مقدمه

به طور شهودی مشخص است که محیط با ثبات در اقتصاد، می تواند به سرمایه گذاری، افزایش بهرهوری و در نهایت رشد اقتصادی منجر شود. محیط با ثبات در اقتصاد را محیطی در نظر میگیریم که مقدار نرخ تورم و میزان کسری بودجه کوچک و كم نوسان باشند. البته ثبات و بى ثباتى در اقتصاد و تأثير آن بر رشد اقتصادى، در کوتاه مدت قابل تشخیص نیست. به همین دلیل نیاز است که دادهها در بازههای ۱۰ ساله یا بیشتر مورد بررسی قرار بگیرند.

با تعریف گفته شده از ثبات اقتصادی، میتوان مشاهده کرد که در سالهایی که اقتصاد ایران رشد پایداری را تجربه کرده است، ثبات نسبی نیز در اقتصاد حاکم بوده است. یعنی نرخ تورم و کسری بودجه مقادیر کمی داشتهاند. از طرف دیگر، در سالهایی که رشد اقتصادی ایران دچار نوسان بوده و دورههای رکود و رونق را تجربه کرده است، بی ثباتی در اقتصاد و سیاستهای مالی دولتها دیده می شود. یعنی که نرخ تورم و میزان کسری بودجه، مقادیر زیادی داشتهاند.

البته در این مقاله، گفته نمی شود که ثبات در اقتصاد، شرط کافی برای رشد پایدار است. به عبارتی دیگر، اگر با تعریف بالا، در اقتصاد یک کشور ثبات وجود دارد، رشد اقتصادی پایدار حتمی نیست و عوامل دیگری نیز اثرگذارند. مثال آن، بعضی کشورهای آفریقایی هستند که با وجود تورم نسبتا پایین، رشد اقتصادی خوبی را تجربه نکردند. همچنین در این مقاله گفته نمی شود که ثبات در اقتصاد، شرط لازم برای رشد اقتصادی پایدار است. به این معنی، که اگر طبق تعریف گفته شده، اگر یک کشور دارای رشد اقتصادی مناسبی است، ممکن است الزاما دارای ثبات اقتصادی نباشد. مثال آن، چندین کشور آمریکای جنوبی از جمله برزیل و آرژانتین هستند که با وجود تورمهای دو رقمی و سه رقمی در دهههای ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، رشدهای اقتصادی نسبتا بالایی نیز داشتند. اما در این مقاله گفته می شود که ثبات در اقتصاد، می تواند شرایط را برای رشد پایدار مهیا کند و به وقوع آن کمک کند. عموم کشورهایی که در دهههای گذشته رشدهای اقتصادی پایداری را تجربه کردهاند، کشورهای شرق آسیا و کشورهای غرب اروپا، دارای نرخ تورم پایین و سیاستهای مالی با ثبات بودهاند.

- در بخش ۲ به صورت نظری، راههای اثرگذاری متغیرهای اقتصاد کلان بر رشد بررسی میشوند. مشخصا گفته میشود که نرخ تورم و کسری بودجه زیاد، منجر به کاهش سرمایهگذاری و بهرهوری میشوند. در نتیجه این کاهش در سرمایهگذاری و بهرهوری، رشد اقتصادی نیز کاهش مییابد.
- در بخش ۳ داده های استفاده شده در این مقاله توضیح داده شده است.
- در بخش ۴، شواهد تجربی تقویت کننده ادعای ما، مبنی بر تأثیر منفی عدم ثبات بر رشد اقتصادی، بررسی میشوند.
- در بخش ۵، ابتدا مدل آماری مورد استفاده در این مطالعه شرح داده می شود. سپس علیت بررسی می شود. به این قسمت باید توجه ویژهای كرد. زيرا در نگاه اول مشخص نيست كه عليت از نرخ تورم بالا به انباشت سرمایه پایین، کاهش رشد بهرهوری و کاهش رشد اقتصادی است، با اینکه برعکس آن برقرار است. با اینکه حتی ممکن است این متغیرها از عامل دیگری ناشی میشوند که هم باعث کاهش رشد اقتصادی و هم باعث افزایش نرخ تورم می شود. علت اصلی ای که معمولا باعث افزایش نرخ تورم و کاهش رشد اقتصادی می شود، شوک های سمت عرضه است. برای آنکه تأثیر این عامل را در نظر بگیریم، متغیر terms of trade را نیز در رگرسیون نظر گرفتیم. این متغیر را میتوان اصلی ترین منشأ شوکهای سمت عرضه دانست. با توجه به ادعایی که در ابتدای مقاله مطرح کردیم، انتظار داریم تأثیر این عامل بر روی رشد اقتصادی به طرز قابل توجهی كمتر از تأثير نرخ تورم باشد. اگر اين طور باشد، ميتوانيم نتيجه بگيريم که در بازه زمانی بررسی شده، نرخ تورم به صورت مستقل، نقش مهمتری بر رشد اقتصادی داشته است.
- در بخش ۶، تحلیل دادهها و نتایج مدل بر روی دادههای ایران، به تفصیل

بررسی میشوند. نمونه ایران دارای بعضی ویژگیهای خاصی است که هنگام تحلیل داده باید آنها را نیز لحاظ کرد. اول اینکه ایران کشوری نفتی است که بخش عمدهای از بودجه دولتی آن توسط نفت اداره میشود. دوم اینکه در سالهای اخیر، دهه ۹۰ شمسی، دچار تنشهای سیاسی بوده است و در بعضی مقاطع تحت تحریم قرار گرفته است. این دو عامل را برای بررسی داده ها باید در نظر گرفت. از جمله اینکه بسیاری از نوسانات رشد اقتصادی در این دهه، ناشی از تحریم، در سالهای ۹۱ و ۹۲ یا رفع آن، در سالهای ۹۴ و ۹۵، و سپس وضع تحریمهای جدید، در سالهای بعد از ۹۷، بوده است. به همین دلیل برای تخمین بهتری از عملکرد اقتصاد، از لحاظ تأثیر سرمایهگذاری و بهرهوری، نیاز است که در استفاده از این دادهها، رشد بدون نفت را در نظر بگیریم. همچنین به علت وابستگی همیشگی بودجه دولت به درآمدهای نفتی، تراز عملیاتی و سرمایهای دچار نوسان است. تراز عملیاتی، معیار مناسبتری برای نشان دادن میزان کنترل دولت بر بودجهش است. هر چه تراز عملیاتی مقدار منفی تری باشد، دولت بیشتر در معرض خطر است و بی ثباتی در اقتصاد، افزایش مییابد. هدف ما نیز از بررسی کسری بودجه، تأثیر آن بر بی ثباتی و در مرحله بعدی تأثیر بی ثباتی ناشی از آن، بر مؤلفههای رشد اقتصادی است. بنابراین برای بررسی میزان بی ثباتی ناشی از عدم کنترل دولت بر درآمدها و هزینه هایش، بهتر است تراز عملیاتی را در نظر بگیریم.

به طور کلی در این بخش، ابتدا تأثیر متغیرهای نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی و درصد تغییرات terms of trade بر روی رشد اقتصادی بررسی میشوند. همان طور که ادعا کردیم و انتظار داریم، رابطه منفی بین نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، با رشد اقتصادی وجود دارد. سپس در جدولهای بعدی، تأثیر این متغیرها را بر روی مؤلفههای رشد اقتصادی، یعنی انباشت سرمایه، بهرهوری و نیروی کار، بررسی کردیم. همان طور که در بخش ۲ توضیح داده می شود، انتظار داریم انباشت سرمایه و رشد بهرهوری، با نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، رابطه منفی داشته باشند. همچنین انتظار نداریم که ارتباط معناداری بین نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، با رشد نیروی کار وجود داشته باشد.

• در بخش ۷، چندین نمونه استثنا بررسی میشود.

در بخش آخر، ادعاهای مطرح شده در این مقاله جمع بندی و نتیجهگیری می شود.

۲ تعاریف و ملاحظات نظری

در ابتدا لازم است که تعریف مشخصی برای بی ثباتی ارائه دهیم. به طور کلی شرایطی که نرخ تورم پایین و پایدار، نرخ بهره حقیقی مناسب، سیاست مالی با ثبات و پایدار و نرخ ارز حقیقی رقابتی و قابل پیش بینی، را شرایط با ثبات در اقتصاد تعریف میکنیم. البته حتی این متغیرها به تنهایی برای مشخص کردن با ثبات یا بدون ثبات بودن اقتصاد کافی نیستند، زیرا هر کدام از آنها، بسته به تلاطمهای پیش آمده تغییر میکنند. از بین مشخصههای گفته شده، تنها نرخ تورم قابلیت اندازه گیری دارد و باقی مشخصهها کیفی هستند. به طور مثال، تعیین مناسب بودن نرخ بهره حقیقی یا نرخ ارز حقیقی و سیاست مالی، کار آسانی نیست مناسب بودن نرخ بهره حقیقی یا نرخ ارز حقیقی و سیاست مالی، کار آسانی نیست شاخصهای کمیای را در نظر بگیریم و آنها را به عنوان معیار ثبات اقتصادی رصد کنیم. به همین منظور، شاخصهای نرخ تورم و کسری (مازاد) بودجه را به عنوان نشانگرهای ثبات اقتصادی در نظر میگیریم. البته تأکید اصلی روی نرخ عنوره است و کسری (مازاد) بودجه در اولویت بعدی اهمیت قرار دارد.

نرخ تورم را میتوان معیاری برای توانایی دولت در مدیریت کردن اقتصاد، در نظر گرفت. تمامی دولتها هدفگذاری خود را نرخ تورم پایین قرار میدهند.

بنابراین نرخ تورم بالا، نشان دهنده ضعف دولت در مدیریت کردن اقتصاد است. البته بعضی کشورها، از جمله ایران و چند کشور آمریکای جنوبی، دچار تورم مزمن هستند که به راحتی از بین نمی رود. در این کشورها، صرفا توجه به نرخ تورم، الزاما تعیین کننده عدم ثبات نیست. در اینجا نیاز است که به متغیر بعدی، یعنی کسری (مازاد) بودجه دولت، توجه کرد. کسری (مازاد) بودجه دولت نیز نشان دهنده نبود سیاستهای مالی پایدار و با ثبات است. ناتوانی دولتها در تأمین منابع مورد نیازشان، موجب بروز عدم اطمینان می شود که در نهایت ثبات اقتصادی را تضعیف میکند.

*** در بسیاری از کشورهای با تورم مزمن، دولتها برای رفع کسری بودجه از بانک مرکزی استقراض میکنند، که منجر به افزایش تورم می شود. این مسئله نشان می دهد که عموما ارتباط مستقیمی بین نرخ تورم و کسری بودجه وجود دارد. عامل دیگری که در نرخ تورم تأثیرگذار است، تورم انتظاری است. در کشورهایی که به صورت تاریخی نرخهای تورم پایینی داشتهاند، تورم انتظاری پایین است و بنابراین نرخ تورم نمی تواند تنها معیار برای بررسی ثبات اقتصادی در این کشورها باشد. در اینجا اهمیت متغیر کسری بودجه به عنوان معیاری برای تعیین میزان ثبات، بیشتر می شود. ***

در ادامه به این مسئله میپردازیم که نرخ تورم و کسری بودجه بالا، از چه طریقی می توانند بر رشد اثر بگذارند. اولین راه اثرگذاری تورم، از طریق کاهش بهرهوری است. بی ثباتی و نوسانات قیمتی، باعث کاهش کارآمدی مکانیزم قیمت می شود. نوسانات قیمتی، به دلیل چسبندگی قیمتها می تواند در مواردی منجر به تغییر قیمت نسبی کالاها شود. تغییر قیمت نسبی کالاها، تعادل جدیدی را در نمودار عرضه تقاضای کالاها پدید میآورد و دیگر عرضه تقاضای قبلی برقرار نیستند. بنابراین تغییرات قیمتی به خوبی نمایانگر عرضه تقاضا نیستند و این مسئله مکانیزم بازار و کارکرد قیمت را دچار اختلال میکند. این اختلال در بازار، می تواند منجر به کاهش بهرهوری یا حداقل کاهش رشد آن شود.

اثر دوم نرخ تورم بالا، از طریق کاهش نرخ سرمایهگذاری است. سرمایهگذاران

در شرایط عدم ثبات، به ندرت دست به سرمایه گذاری می زنند. همچنین احتمال خروج سرمایه از کشور افزایش مییابد، و سرمایهگذاری داخلی نیز از این طریق کاهش مییابد. کاهش سرمایهگذاری میتواند منجر به کاهش رشد اقتصادی در سالهای بعد آن شود.

کسری بودجه نیز از طریق کاهش سرمایهگذاری بر روی رشد اثر منفی دارد. کسری بودجه نشان دهنده پس انداز عمومی منفی (G-T) است. همچنین کسری بودجه زیاد، نشان دهنده عدم کنترل دولت بر درآمدها و مخارجش است و از این بابت، می تواند نشانه ای برای عدم وجود ثبات در اقتصاد باشد.

با وجود استدلال مطرح شده، باید به این توجه داشت که در بعضی از زمانها تورم، کسری بودجه و رشد اقتصادی از عامل کوتاه مدت دیگری ناشی میشوند و باید به این عوامل یا شوکها نیز توجه کرد. برای مثال، کشور ایران که کشوری نفتی است و بودجه دولتش وابستگی زیادی به نفت دارد، به دلایل سیاسی تحریم شده و دسترسیش به درآمدهای نفتی محدود میشود. این شوک در فروش نفت، ناگهان باعث کاهش رشد اقتصادی، افزایش کسری بودجه دولت و افزایش نرخ تورم می شود. در اینجا درست است که با بررسی داده ها، روند معکوس بین نرخ تورم و رشد اقتصادی مشاهده میکنیم، اما نمی توانیم تأثیر مستقیم متغیر تورم یا کسری بودجه بر روی رشد را بررسی کنیم. برای برطرف کردن این مشکل، نیاز است که دادهها را در بازههای زمانی طولانی مدت در نظر بگیریم تا عوامل و شوکهای کوتاه مدت، تأثیر کمتری بر روند کلی دادهها داشته باشند.

داده های تجربی موجود

در این مقاله از داده های موجود در بازه زمانی ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰ میلادی برای بررسی کلی تاثیر فاکتور های کلان اقتصادی شده است. همچنین این مطالعه برای داده های موجود ایران در بازه ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۶ شمسی تکرار شده است. علت انتخاب این بازه زمانی این بوده است که عمدتا داده های مربوط به زمان

جنگ تحمیلی و بعد از آن موجود نبوده است یا به علت شرایط خاص جنگ قابلیت تعمیم به شرایط عادی را ندارد. همچنین داده های بعد از سال ۱۳۹۶ نیز به علت شرایط خاص تحریم استفاده نشده است.

۴ بررسی شواهد تجربی

مطالعات زیادی بر روی نحوه تأثیر پایداری اقتصاد بر روی رشد، انجام شده است. به صورت کلی نیز، با اندکی رصد دادههای مربوط به کشورهای آسیای شرقی، کشورهای آفریقایی و کشورهای آمریکای جنوبی، می توان به راحتی مشاهده کرد که در کشورهای آسیای شرقی که رشدهای پایداری را تجربه کردند، عموما نرخ تورم پایین تر بوده است. در مقابل در کشورهای آمریکای جنوبی، نرخ تورم بسیار بالا بوده و گرچه در بعضی برهههای زمانی رشدهای بالایی را تجربه کردهاند، عموما رشد پایداری نداشتهاند و نوسانات زیادی در آمارهای رشد اقتصادی آنها یافت می شود. کشورهای آفریقایی نیز اکثرا نرخهای تورم نسبتا بالایی را تجربه کردهاند و رشد اقتصادی زیادی نداشتهاند.

در مقاله [۴] نشان داده شده است که رشد انباشت سرمایه با متغیرهای نرخ تورم و کسری بودجه رابطه منفی دارد. در آن مقاله همچنین نشان داده شد که با وجود تأثیر قابل توجه نرخ تورم و کسری بودجه بر روی رشد انباشت سرمایه، متغیر بدهی خارجی رابطه معناداری با میزان رشد انباشت سرمایه ندارد.

البته باید اشاره کرد که متغیرهای نرخ تورم و کسری بودجه، کاملا هم برونزا نیستند. عواملی از جمله ناپایداری سیاسی میتواند بر هر دو متغیر اثرگذار باشد. البته حتى ناپايداري سياسي ميتواند تا حدودي ناشي از تورم باشد. بنابراين در نظر گرفتن نهادها و میزان درست کار کردن آنها، بر روی متغیرهای تورم، کسری بودجه و رشد اقتصادی، مسئلهای است که در این مقاله به آن پرداخته نمی شود اما در مقالههای دیگری تأثیر نهادها بر این متغیرها بررسی شده است. از جمله در [۲] و [۳] که میزان استقلال بانک مرکزی به عنوان معباری برای کارایی نهاد

كنترلكننده تورم، بررسي شد و نشان داده شد كه رشد اقتصادي بالاتر با نرخ تورم يايين تر مرتبط است.

مدل آماری مورد استفاده در مطالعه

در این بخش ابتدا مدل رگرسیونی برازش شده روی داده های موجود را بررسی میکنیم و سپس به بررسی رابطه علیت بین فاکتور های کلان اقتصادی مذکور و نرخ رشد اقتصادی میپردازیم:

مدل رگرسیونی Generalized Least Squeres

همانند مقاله مرجع، از Generalized Least Squeres (GLS) برای رگرسیون چندگانه استفاده شده است. در ابتدا مدل متعارف Ordinary Least Squeres (OLS) را که در حقیقت یک حالت خاص از GLS است را مرور میکنیم و سپس به بررسی GLS و مزایای آن نسبت به OLS میپردازیم. مدل رگرسیونی به صورت زیر است:

$$\mathbf{y} = \mathbf{X}\boldsymbol{\beta} + \boldsymbol{\epsilon}$$

و داریم:

 $\mathbf{Y} \in \mathbb{R}^{n \times 1}; \beta \in \mathbb{R}^{k \times 1}; \mathbf{X} \in \mathbb{R}^{n \times k}; \epsilon \in \mathbb{R}^{n \times 1}$

به طوریکه:

- متغیر تصادفی است. $[\mathbf{Y}]_i$
- البته مقدار آن نامعلوم است و باید تخمین زده شود. $[eta]_i$
 - مساله و معلوم است. $[\mathbf{X}]_{ij}$ عدد است که جزو داده های مساله و معلوم است.

 $[\epsilon]_i = [\mathbf{Y}]_i - \sum\limits_{j=1}^k [\mathbf{X}]_{ij} [eta]_j$ متغیر تصادفی است که برابر است با: $[\epsilon]_i$

که نتایج زیر برقرار است.

$$\mathbb{E}[\epsilon_i|\mathbf{X}]=0$$
 .

$$Cov[\epsilon_i|\mathbf{X}] = \mathbf{\Omega}$$
 .Y

که ماتریس Ω ماتریس Auto-Covariance نامیده میشود، به طوریکه داریم:

$$[\mathbf{\Omega}]_{ij} = [\mathbf{\Omega}]_{ji} = Cov[\epsilon_i, \epsilon_j]$$
 •

$$[\Omega]_{ii} = Var[\epsilon_i] \bullet$$

 $Cov[\epsilon_i,\epsilon_i]=0$ در مدل رگرسیونی متعارف OLS همواره فرض میشود که است اما این قید در مدل رگرسیونی GLS اعمال نمیشود، به این ترتیب میتوان گفت OLS یک حالت خاص از GLS است.

تخمینگر مدل رگرسیونی GLS برابر جواب معادله زیر خواهد بود:

$$\hat{eta} = \mathbf{argmin}_b(\mathbf{y} - \mathbf{X}\mathbf{b})^{\mathbf{T}}\mathbf{\Omega}^{-1}(\mathbf{y} - \mathbf{X}\mathbf{b})$$

که برابر است با:

$$\hat{\beta} = (\mathbf{X}^{\mathsf{T}} \mathbf{\Omega}^{-1} \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}^{\mathsf{T}} \mathbf{\Omega}^{-1} \mathbf{y}$$

۲.۵ بررسی رابطه علیت

با توجه به قسمت های پیشین دریافتیم که نرخ تورم طبق ارزیابی مدل رگرسیون برازش شده رابطه منفی با نرخ رشد اقتصادی دارد اما نتیجه مدل رگرسیونی تنها همستگی (Correlation) این دو شاخص اقتصادی را نشان میدهد و مشخص نیست جهت علیت از نرخ تورم به رشد اقتصادی است یا بالعکس یا به طور کلی صرفا یک همبستگی است و علیتی بین این دو شاخص اقتصادی وجود ندارد. (برای نمونه یک شوک منفی در میزان عرضه مثلا افزایش قیمت نفت باعث افزایش نرخ تورم و کاهش رشد میشود.)

برای آنکه بتوانیم میزان تأثیر شوک در سمت عرضه، بر نرخ تورم و رشد اقتصادی را بدست آوریم، متغیر متغیر behange in terms of trade را در نظر میگیریم. این متغیر میتواند معیار مناسبی برای اندازهگیری میزان شوکهای سمت عرضه باشد. اگر با تحلیل رگرسیون، متوجه شویم که تأثیر این متغیر بر رشد اقتصادی زیاد است، برای بررسی رابطه علیت بین تورم و رشد اقتصادی دچار مشکل می شویم زیرا عامل شوک سمت عرضه هر دو متغیر تورم و رشد اقتصادی را تحت تأثیر قرار داده است. اگر هم متوجه شویم که تأثیر این متغیر بر رشد اقتصادی کم است، با اطمینان بیشتری می توانیم رابطه علیت بین تورم و رشد را بررسی کنیم. در ادامه نیز متوجه می شویم که جهت علیت از رشد اقتصادی کم به تورم بالا نیست. موارد زیادی وجود دارند که در آنها رشد اقتصادی کم و حتی منفی بوده و در عین حال، نرخ تورم هم پایین بوده است. برعکس، نشان می دهیم که در کشورهایی که در بازههای زمانی طولانی نرخ تورم بالا بوده است، رشد اقتصادی کم بوده است. بنابراین نتیجه می شود که علیت از تورم بالا به رشد اقتصادی کم بوده است. بنابراین نتیجه می شود که علیت از تورم بالا به رشد اقتصادی به پایین است.

پیش از این نیز مقالاتی (مانند Cukierinan et_al 1992) موضوع علیت بین نرخ تورم و رشد اقتصادی را بررسی کرده و نتیجه این مقالات این است که جهت علیت به صورت معناداری (و البته نه کاملا انحصاری و یک طرفه) از تورم به رشد اقتتصادی است.

برای بررسی علیت فیشر از روش رگرسیون های زیر دوره ای استفاده کرده است. به این صورت که در داده های تجربی موجود از ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۸ را به دو زیر دوره زمانی (از ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۲ و از ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۸) تقسیم کرده است. علت این شکل از تقسیم بندی زمانی این است که این فرضیه که شوک های منفی در میزان عرضه علت افزایش تورم و کاهش رشد اقتصادی هستند بررسی شود. با

این استدلال که اغلب شوک های منفی در میزان عرضه در بازه دوم (از ۱۹۷۳ تا ۱۹۸۸) رخ داده است و در بازه اول (از ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۲) عمدتا شوک ها در میزان تقاضا بوده است. به این ترتیب اگر شوک های منفی در میزان عرضه موجب همبستگی (Correlation) منفی بین نرخ تورم و رشد اقتصادی باشند انتظار می رود همبستگی بین این دو شاخص در بازه دوم به طور معناداری بیشتر از بازه اول ىاشد.

طبق نتایج مدل آماری در جدول های ۴ و ۱۰ در مقاله مرجع [۱]، اندازه مقادیر ضرایب بدست آمده برای زیر دوره اول به طور معناداری بیشتر از مقادیر متناظر در زیر دوره دوم است، به این ترتیب این فرضیه که شوک های منفی در میزان عرضه باعث رابطه منفی بین نرخ تورم و رشد اقتصادی شده است. به این ترتیب میتوان نتیجه گرفت رابطه منفی بین نرخ تورم و رشد اقتصادی نمیتواند ناشی از شوک های منفی در میزان عرضه باشد.

تحلیل دادههای ایران

دادههای مورد نیاز برای ایران، عموما از سایت بانک مرکزی ایران [۵] ، سایت مركز آمار ايران [۶] ، سايت بانك دادههاي اقتصادي و مالي وزارت اقتصاد و امور دارایی [۷] و سایت بانک جهانی [۸] گردآوری شدهاند.

ملاحظات

در ابتدا لازم است به دلیل شرایط خاص ایران ملاحظاتی را در نظر بگیریم. اول آنکه ایران کشوری نفتی است. بدین معنی که بودجه آن به نفت وابسته است. به عبارتی دیگر درآمدهای دولت بسته به میزان فروش و قیمت جهانی هر بشکه نفت، تغییر میکند. همین مسئله نشان میدهد که بودجه دولتها در ایران بسیار آسیبپذیر است و با شوکهای نفتی یا تحریم، دچار کسری فراوان میشود.

دوم آنکه ایران به دلایل سیاسی مخصوصا در سالهای اخیر، دهه ۹۰، درگیر تحریمهای گستردهای شده است. این تحریمها دوباره فروش نفت و همین طور صادرات و واردات سایر محصولات را به طور جدی تحت تأثیر قرار میدهد. این شوک در طرف عرضه، از طرفی میتواند منجر به افزایش قیمت و تورم شود، و از طرفی دیگر بر تولید اثر بگذارد و رشد اقتصادی را کاهش دهد. مشخصا به دلیل آنکه حجم قابل توجهی از اقتصاد ایران وابسته به نفت است، تحریم نفتی به شدت بر تولید اثر میگذارد. همان طور که در سالهای اخیر دیده می شود، اعمال تحریمها منجر به رشد اقتصادی منفی و رکود شده است.

با در نظر گرفتن این ۲ ویژگی خاص اقتصاد ایران، یعنی وابستگی بودجه به نفت و تحریمهای اقتصادی، نیاز است که برای بررسی دقیقتر بی ثباتیها در اقتصاد و تأثیر آن بر رشد اقتصادی پایدار، از دادههای اصلاح شده (بدون در نظر گرفتن نفت) استفاده میکنیم. برای بررسی رابطه رشد اقتصادی با نرخ تورم، از رشد اقتصادی بدون نفت استفاده کردیم، زیرا نمای دقیق تری از اقتصاد خارج از دایره تحریم به ما میدهد. همچنین در استفاده از دادههای مربوط به کسری بودجه، از تراز عملیاتی به جای تراز عملیاتی و سرمایهای، استفاده کردیم. تغییرات تراز عملیاتی نشان دهنده عدم ثبات در سیاست مالی است و اینکه دولت کنترل خود را بر درآمدها و هزینههایش از دست داده است.

ملاحظه بعدی، بازه زمانی دادههای مورد استفاده است. با توجه به آنکه ثبات یا بی ثباتی در اقتصاد، محصول چندین سال رخدادها و سیاستهای اقتصادی است و در کوتاه مدت شکل نمیگیرد، برای بررسی تأثیر بی ثباتی بر رشد پایدار، بازه زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۶ را در نظر گرفتیم، دورهای که سیاستهای اقتصادی دولتها نقش تعیین کنندهای در ثبات اقتصادی داشتند و عوامل خارجی از جمله تحریم به جز در سالهای ۹۱ و ۹۲، عموما تأثیر کمتری داشته است.

۲.۶ نتایج

با توجه به این ملاحظات، اکنون نتایج تحلیل دادهها را بررسی میکنیم.

ابتدا در جدول ۲، با استفاده از رگرسیون سری زمانی تأثیر متغیرهای نرخ تورم، نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، و terms of trade بر روی رشد اقتصادی ایران، در سالهای ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۶ مورد بررسی قرار گرفته است. در ابتدا رگرسیون بر روی هر متغیر به تنهایی گرفته شده است. سپس در ردیف چهارم، رگرسیون بر روی همه متغیرها انجام شد. ضریب نرخ تورم -0.0587، -0.1038 فریب نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی -0.1038 و ضریب 0.0098 of trade بدست آمد. به این صورت می توان تفسیر کرد که به طور متوسط با هر ۱۰ درصد افزایش نرخ تورم، ۵۸۷.۰ درصد رشد اقتصادی کاهش یافته است. به همین صورت با بررسی نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، متوجه می شویم که به طور متوسط با هر ۱ درصد افزایش نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، 0.1038 درصد رشد اقتصادی کاهش یافته است. مقدار قابل توجه ضرایب نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، نشان دهنده تأثیر بالای این متغیرها بر رشد اقتصادی است و ادعای پیشین ما را تأیید میکند. همچنین ضریب terms of trade در مقایسه با ضرایب نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، بسیار کوچکتر بدست آمده است. کوچک بودن ضریب این متغیر، که اصلی ترین معیار ما بررسی شوکهای سمت عرضه است، نشان میدهد که در بازه زمانی بررسی شده، شوکهای سمت عرضه تأثیر کمی بر روی رشد داشته اند. شوکهای سمت عرضه نرخ تورم را نیز بالا مىبرند. ضريب بدست آمده، كوچك بودن تأثير شوكهاى سمت عرضه بر نرخ تورم را نیز نتیجه میدهد. بنابراین میتوانیم بیش از پیش به درست بودن ارتباط منفی تورم با رشد اقتصادی پی ببریم.

در قسمت ۲ ادعا شد که نرخ تورم و کسری بودجه از طریق کاهش سرمایهگذاری و کاهش رشد بهرهوری بر رشد اقتصادی اثر منفی میگذارند. اکنون این ادعا را بررسی میکنیم. بدین منظور، با استفاده از رگرسیون سری زمانی تأثیر متغیرهای نرخ تورم، نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، و terms of trade بر روی متغیرهای انباشت سرمایه، رشد بهرهوری و رشد نیروی کار در سالهای

۱۳۸۰ تا ۱۳۹۶ به ترتیب در جدولهای ۵ و ۶ و ۷ مورد بررسی قرار گرفتهاند. در جدول ۳، که رابطه تورم و کسری بودجه و terms of trade را با انباشت سرمایه نشان می دهد، به صورت مشابه با جدول ۴، ابتدا رگرسیون بر روی هر متغیر به تنهایی گرفته شد و سیس در ردیف آخر، رگرسیون بر روی همه متغیرها انجام شد. ضریب نرخ تورم 0.4483 ، ضریب نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلى -0.4382 و ضريب -0.4382 بدست آمده است. مقدار منفی قابل توجه ضرایب نرخ تورم و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، به خوبی ادعای ما مبنی بر اثر منفی این متغیرها بر روی انباشت سرمایه را اثبات میکند. به عبارتی دیگر، به طور متوسط با افزایش ۱۰ درصد نرخ تورم، میزان انباشت سرمایه 4.483 درصد کاهش مییابد. به همین صورت به طور متوسط با افزایش ۱ درصدی نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی، میزان انباشت سرمایه 0.4382 درصد کاهش مییابد. همان طور که در بخشهای قبلی به صورت نظری تبیین شد، نرخ تورم بالا با افزایش عدم اطمینان و کاهش ثبات برای سرمایهگذاری، و کسری بودجه زیاد با پس انداز عمومی منفی، باعث کاهش قابل توجه انباشت سرمایه می شوند که این مسئله به مرور در سالهای بعد منجر به کاهش رشد اقتصادی می شود. مجددا ضریب کوچک متغیر terms of trade، کم اهمیت بودن شوکهای سمت عرضه بر انباشت سرمایه را نشان میدهد. بنابراین درستی ارتباط منفی تورم و کسری بودجه با انباشت سرمایه، بیش از پیش اثبات ميشود.

در جدول ۴، که رابطه تورم و کسری بودجه و terms of trade را با رشد بهرهوری نشان میدهد، به صورت مشابه با جدولهای قبلی، ابتدا رگرسیون تک متغیره بر روی هر متغیر به تنهایی گرفته شد، و سپس در ردیف آخر، رگرسیون بر روی همه متغیرها انجام شد. ضریب نرخ تورم -0.3570 ، ضریب نسبت terms of trade و ضریب اخالص داخلی -0.02190.1113 بدست آمده است. مقدار منفى قابل توجه ضريب نرخ تورم، قابل قبول بودن ادعای قبلی ما مبنی بر تأثیر منفی تورم بر رشد بهرهوری را به خوبی نشان

می دهد. به عبارتی دیگر با هر ۱۰ درصد افزایش نرخ تورم، به طور متوسط 3.570 درصد رشد بهرهوری کاهش می یابد. در مقابل، ضریب تقریبا کوچک نسبت كسرى بودجه به توليد ناخالص داخلى، نشاندهنده تأثير نه چندان زياد آن بر رشد بهرهوری است. همان طور که در بخشهای قبلی به صورت نظری تبيين شد، نرخ تورم بالا، به دليل ايجاد تغييرات و نوسانات قيمتي زياد، تأثير به سزایی در کاهش رشد بهرهوری دارد. ضریب متغیر terms of trade عدد نسبتا قابل توجهی بدست آمده است. این متغیر همان طور که پیش تر اشاره شد، معیاری برای اندازهگیری میزان شوکهای سمت عرضه است. شوکهای سمت عرضه، که عمدتا در اقتصاد ایران به دلیل تحریمها بودهاند، بر قیمت کالاها تأثیر زیادی دارند و مى توانند باعث تلاطم در قيمتها شوند. در بخش ۲ اشاره شد كه تلاطم در قیمتها، با کاهش دادن میزان کارایی مکانیزم قیمت، باعث کاهش بهرهوری مى شوند. بنابراين ضريب قابل توجه متغير terms of trade نشان دهنده تأثير نسبتا زیاد شوکهای سمت عرضه بر تلاطم در قیمتها و در نتیجه کاهش بهرهوری دارد.

در جدول ۵، که رابطه تورم و کسری بودجه و terms of trade را با رشد نیروی کار نشان میدهد، به صورت مشابه با جدولهای قبلی، ابتدا رگرسیون تک متغیره بر روی هر متغیر به تنهایی گرفته شد، و سپس در ردیف آخر، رگرسیون بر روی همه متغیرها انجام شد. ضریب نرخ تورم -0.0613 ، ضریب نسبت کسری 0.1047 terms of trade و ضریب -0.2819 و خالص داخلی داخلی بدست آمده است. انتظار داشتیم که این ضرایب مقادیر بسیار کوچکی باشند. زیرا نمی توان رابطه معناداری بین تورم و کسری بودجه با رشد نیروی کار متصور شد. برای توجیه این نتیجه، لازم است که شرایط نیروی کار به طور مشخص در دهه ۸۰ بررسی شود. در این دهه به دلیل رشد نامتناسب مراکز آموزش عالی، روند حضور افراد به بازار کار با تأخیر روبرو شد و درخواست شغل را به دلیل تحصیل، به تعویق انداخته است. همچنین لازم است توجه کنیم که در این دهه درآمدهای نفتی به شدت افزایش یافت و ایران دچار بیماری هلندی شد. تعداد زیادی از کسب و

كارها به دليل به صرفهتر بودن واردات تعطيل شدند و نرخ بيكارى افزايش يافت. افزایش نرخ بیکاری در این دهه، باعث مأیوس شدن بیشتر بیکاران و خروج آنها از جمعیت فعال اقتصادی شد. همزمانی کاهش جمعیت فعال اقتصادی در این دهه، و نرخ تورم و کسری بودجه بالا، باعث شده است که در تحلیل رگرسیون، ما شاهد یک همبستگی بین رشد نیروی کار با نرخ تورم و کسری بودجه باشیم.

۳.۶ جمع بندی

نتایج جدولهای ۲ و ۳ و ۵، نشان میدهد که نرخ تورم به عنوان اصلی ترین متغیر نشان دهنده ثبات اقتصادی، تأثیر منفی به سزایی بر روی رشد اقتصادی، انباشت سرمایه و رشد بهرهوری داشته است. اصلی ترین کانالهای اثرگذاری تورم بر رشد اقتصادی، انباشت سرمایه و رشد بهرهوری هستند. تورم رابطه قابل توجهی با کاهش انباشت سرمایه و کاهش رشد بهرهوری دارد. در رده بعدی اهمیت، نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی قرار دارد. اصلی ترین کانال اثرگذاری کسری بودجه بر رشد اقتصادی، انباشت سرمایه است. تأثیر منفی قابل توجه کسری بودجه بر انباشت سرمایه، در جدول ۳ به خوبی نشان داده شده است.

نتایج بدست آمده، به خوبی ادعای ما مبنی بر تأثیر منفی نرخ تورم و کسری بودجه بر رشد اقتصادی، از طریق کاهش انباشت سرمایه و کاهش رشد بهرهوری، را تأييد ميكنند.

۷ بررسی چندین استثنا

تا به اینجا مشاهده کردیم که نتایج تحلیل داده، ادعای ما مبنی بر اینکه تورم بالا و كسرى بودجه زياد، با رشد اقتصادى كم مرتبط هستند، را تا حد خوبي تأييد می کنند. همچنین می توان با کمی احتیاط گفت که در رابطه بین تورم بالا و رشد پایین، علیت از تورم بالا به رشد پایین است و نه برعکس.

اکنون به بررسی چندین استثنا میپردازیم. در جدول ۶، دادههای رشد اقتصادی و نرخ تورم چندین کشور، عمدتا در آمریکای جنوبی، را بررسی کردیم. ویژگی مشترک این کشورها رشد اقتصادی نسبتا مناسب در عین وجود تورمهای بالای ۵۰ درصد است. در ستون مربوط به بازه رشد اقتصادی بالا، دادههای مربوط به سالهایی بررسی شدهاند که رشد اقتصادی بیشتر از ۵ درصد و نرخ تورم بیشتر از ۵۰ درصد بوده است. در ستون مربوط به کل بازه، دادههای مربوط به بازههای زمانی با نرخ تورم بیشتر از ۵۰ درصد بررسی شدهاند.

با وجود این، دادههای مربوط به بازههای طولانی تر، تا حدودی با ادعای پیشین در مقاله، همخوانی دارند. تأثیر عمده تورم بر رشد اقتصادی را باید در بازههای طولانی و میانمدت و بلندمدت جستجو کنیم. تورم بالا و طولانی با ایجاد فضای بی ثباتی در میانمدت و بلندمدت، باعث کاهش بهرهوری و سرمایهگذاری می شود و از این طریق رشد اقتصادی را کاهش می دهد. داده های جدول ۱۱ نشان می دهد که به صورت کوتاه مدت، امکان همزمانی رشد اقتصادی مناسب با نرخ تورم بالا وجود دارد. اما در میان مدت و بلندمدت، تأثیر تورم پررنگ تر می شود و باعث کاهش سرمایهگذاری و بهرهوری شده که در نتیجه رشد اقتصادی را کاهش مي دهد.

در جدول ۷، دادههای رشد اقتصادی و نسبت کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی (GDP)، را برای چندین کشور بررسی کردیم. ویژگی مشترک این کشورها نسبت بیشتر از ۱۰ درصدی کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی است. در این جدول، که در آن بازههای زمانی کوتاه مدت و میان مدت را در نظر گرفتیم، ارتباط معناداری بین کسری بودجه، رشد اقتصادی و تورم مشاهده نمیکنیم. میتوان اینگونه برداشت کرد که تأثیر کسری بودجه بر رشد اقتصادی یا بر ایجاد بی ثباتی، کمتر از تورم است. این مسئله نشان میدهد که میتوان در بازههای زمانی کوتاه مدت و میانمدت، با وجود کسری بودجه زیاد، رشد اقتصادی مناسب و نرخ تورم پایینی را تجربه کرد. اینکه امکان نگهداری از این وضعیت برای دولتها و پیشگیری از ایجاد بی ثباتی وجود دارد یا نه، بستگی به عواملی از جمله نرخ

پسانداز دارد.

۸ نتیجه گیری

در این مقاله شواهدی را نشان دادیم مبنی بر اینکه محیط با ثبات اقتصادی می تواند به رشد اقتصادی کمک کند. از طرف دیگر محیط بی ثبات می تواند اثر منفی بر رشد اقتصادی داشته باشد. محیط با ثبات اقتصادی را محیطی در نظر گرفتیم که در آن، نرخ تورم پایین و کم نوسان باشد، و کسری بودجه مقدار کمی داشته باشد.

با استفاده از تابع تولید، راههای اثرگذاری بر رشد اقتصادی را تعیین کردیم. با بررسی دادههای مربوط به انباشت سرمایه و رشد بهرهوری، و رابطه آنها با نرخ تورم و کسری بودجه، نشان دادیم که نرخ تورم تأثیر قابل توجهی بر کاهش انباشت سرمایه و کاهش رشد بهرهوری دارد. کسری بودجه نیز مقدار زیادی بر کاهش انباشت سرمایه اثرگذار است. نرخ تورم بالا و کسری بودجه زیاد، با کاهش رشد بهرهوری و کاهش انباشت سرمایه، در میان مدت بر رشد اقتصادی تأثیر منفی میگذارند.

در تعیین روابط علیت بین نرخ تورم و کسری بودجه با رشد اقتصادی، نشان دادیم که شوکهای سمت عرضه، نقش زیادی نداشته اند و بنابراین علیت از شوکهای سمت عرضه به نرخ تورم بالا و رشد اقتصادی پایین نیست. همچنین نشان دادیم که علیت از رشد اقتصادی کم به نرخ تورم بالا نیست. نمونههای زیادی وجود دارند که با وجود رشد اقتصادی پایین، نرخ تورم پایینی هم دارند. در مقابل نمونههای اندکی وجود دارند که با وجود نرخ تورم بالا، توانسته باشند رشدهای اقتصادی مناسبی را خصوصا در بلندمدت، تجربه کنند. این نتایج نشان میدهد که علیت از نرخ تورم بالا به رشد اقتصادی کم است.

درانتها چندین استثنا را بررسی کردیم. در جدول ۶ نمونههایی را بررسی کردیم که در بازههایی از زمان، دچار تورم بالا بودهاند و در عین حال، رشد

اقتصادی مناسبی را تجربه کردهاند. البته این دادهها ادعای ما را به طور کامل نقض نمیکنند. در بازههای طولانی تر زمانی، اثر تورم بر رشد اقتصادی مشخص است اما در کوتاه مدت می توان در مقاطعی، رشد اقتصادی همراه با تورم بالا تجربه کرد. در جدول ۷ نیز دادههای چندین کشور با نسبتهای بالای کسری بودجه به تولید ناخالص داخلی را بررسی کردیم. نتایج این جدول نشان می دهد که می توان در مقاطعی، کسری بودجه زیاد باشد و در عین حال فضای بی ثباتی در اقتصاد حاکم نشود، رشد اقتصادی مناسب و نرخ تورم پایین باشد. البته که نیاز است تا بررسی های بیشتری بر روی نحوه کنترل این کسری بودجه و روشهای تأمین مالی آنها بشود.

٩ جداول٩ جداول

جدول ۱ : تورم و رشد اقتصادی					
منطقه	بازه زمانی	رشد اقتصادی	رشد اقتصادی سرانه	تورم	
	65-73	3.7	1.1	5.2	
آفريقا	73-80	3.4	0.4	-15.8	
	80-90	2.1	-1.0	18.9	
	65-73	5.8	3.2	14.8	
آسيا	73-80	5.8	3.7	8.9	
	80-90	6.9	4.9	6.9	
	65-73	6.0	3.3	22	
آمريكاي لاتين	73-80	5.0	2.5	53	
	80-90	1.1	-0.9	249	

جدول ۲: رشد اقتصادی						
	داده های ایران					
رگرسيون	تورم	کسری بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.0517					
2		-0.0878				
3			0.0086			
4	-0.0587	-0.1038	0.0098			
		داده های همه کشورها				
رگرسيون	تورم	مازاد بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.046					
2		-0.226				
3			0.057			
4	-0.039	-0.228	0.043			

جدول ۳: انباشت سرمایه						
	داده های ایران					
رگرسیون	تورم	کسری بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.4327					
2	0	-0.4143				
3			-0.0124			
4	-0.4483	-0.4382	0.0292			
		داده های همه کشورها				
رگرسيون	تورم	مازاد بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.046					
2		-0.222				
3			0.028			
4	-0.037	-0.075	0.008			

جدول ۴ : رشد بهره وری						
	داده های ایران					
رگرسيون	تورم	کسری بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.3408					
2		0.0957				
3			0.1031			
4	-0.3570	-0.0219	0.1113			
		داده های همه کشورها				
رگرسیون	تورم	مازاد بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.016					
2		-0.125				
3			0.039			
4	-0.018	0.137	0.038			

جدول ۵: رشد نیروی کار						
	داده های ایران					
رگرسیون	تورم	کسری بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	-0.0015					
2		-0.1537				
3			0.0932			
4	-0.0613	-0.2819	0.1047			
		داده های همه کشورها				
رگرسیون	تورم	مازاد بودجه به کل تولید	تغییرات TOT			
1	0.001					
2		-0.0015				
3			-0.0007			
4	-0.002	-0.007	0.0009			

جدول ۶ : تورم بالا و رشد اقتصادی						
. <	بازه رشد بالا			كل بازه جادو *		
كشور	دوره	تورم	رشد اقتصادی	دوره	تورم	رشد اقتصادی
	1977	101.5	6.2			
آرژانتین	1979	95.4	6.8	1975-87	112	0.5
	1986	64.5	5.3			
1.: .	1980	60.3	8.7	1980-87	90	3.5
برزيل	1984-86	105.3	7.1	1900-07	90	3.3
شیلی	1977	65.2	9.4	1972-77	115	-1.2
غنا	1978	54.9	9.4	1977-78	66	5.6
اسراييل	1979-80	70.3	6.0	1979-85	95	3.8
	1979	51.1	5.6	1979	51	5.6
پرو	1986-87	59.8	7.9	1983-87	73	2.4
اوگاندا	1981	73.6	8.0	1981	74	8.0
	1988	104.3	6.3	1985-88	102	0.1

جدول ۷ : تورم، کسری بودجه و رشد اقتصادی						
كشور	دوره	کسری بودجه به کل تولید	رشد اقتصادی	تورم		
آرژانتین	1975-76	13.4	-0.3	134		
اررانیی	1981-84	13.9	-1.8	124		
شیلی	1973	19.0	-5.7	153		
يونان	1981	10.9	0.0	22		
يوان	1984-88	12.7	2.1	17		
اسراييل	1974-84	19.4	3.6	64		
جامايكا	1977-85	17.6	-1.2	21		
مکزیک	1981-82	13.5	3.9	36		
	1976-79	13.0	6.2	9		
مراكش	1981	13.6	-1.3	12		
	1983	11.5	2.3	6		
نيكاراگويه	1981-86	20.8	-0.4	70		
تركيه	1978	16.1	-1.6	20		
الركية	1980	13.3	1.6	18		

مراجع

مراجع مراجع

Fischer, Stanley. "The Role of Macroeconomic Factors in Growth." Journal of Monetary Economics, December 1993, 32 (3), pp. 485-17.

Cukierman, Alex, Pantelis Kalaitzidakis, Lawrence H. Summers and Steven B. Webb (1992). 'Central Bank Indpendence, Growth, Investment, and Real Rates', presented at Carnegie-Rochester Conference on Public Policy, November.

De Long, J. Bradford and Lawrence H. Summers (1991). 'Equipment Investment and Economic Growth', Quarterly Journal of Economics. 106, 2 (May), 369-406.

Dombusch, Rudiger and Stanley Fischer (1991). 'Moderate Inflation', World bank Economic Observer, 7, I (Jan), 1—44.

سایت بانک مرکزی ۱۳

سایت مرکز آمار ۱۳

سایت بانک دادههای اقتصادی و مالی وزارت اقتصاد و امور دارایی ۱۳

سایت بانک جهانی ۱۳

سایت اقتصاد نیوز

سايت صندوق بين المللي پول